

Жырна Газета

Заснована у вересні 2005 року

Травень, 2014. випуск № 23

*Вітаємо усіх
студентів та батьків
з Міжнародним
Днем Родини*

*Стоп, знято!
Оголуємо переможців
фото-конкурсу*

та

*Збираємо спогади
першокурсників*

*Також в номері:
поздоровлення від студентів
та плани на майбутнє*

Лист редактора

І знову всім великий привіт! Сподіваюсь, ви всі відпочили на канікулах, набралися нових сил та натхнення. До речі про, натхнення. Мабуть, це весна вдарила мені в голову, але мені захотілося чогось нового. Треба сказати, що мої промисли напряду позв'язані з газетою. Вас чекає свіжий погляд та новий формат! Вже зовсім скоро ви обов'язково про все дізнаєтесь! Також на канікулах я розмірковував над тим, що я маю зараз і чого хочу у майбутньому. І я зрозумів, що велику роль у моїх думках посідає родина. Родина - як багато в цьому слові. Родини бувають маленькі і великі, на жаль іноді неповні, але вони є стартом у житті для кожної людини. Недарма кажуть: "Все починається з родини". Родина закладає в дитині перші поняття про цей світ, про те, що таке добре і погане. Родина є нашим якорем. Куди б нас не занесло, родина завжди буде з нами. Родина підтримає, приголубить і підбадьорить до нових дій. Родина не осудить. Цінують те, що вам дають ваші батьки, те, який старт у житті вони вам дали. Подякуйте батькам за те, що ви маєте зараз, бо, на жаль, не все діти мають те, що маєш ти. Так, саме ти! Бережіть себе та своїх близьких! Хай вам щастить!

Із повагою Чаюн Дмитро

Родина – це найсвятіше, що має людина.

Родина – це найсвятіше, що має людина. Ніжні материні руки, тепла батькова посмішка, тверде повчальне слово. У кожній сім'ї завжди постає питання батьків та дітей - не розуміння один одного, не бажання почути чи визнати власні помилки. Це було, є і буде, інакше ми б не розвивалися. Як каже мій батько, "ти для мого розвитку зробила більше, а ніж я для твого"! Може, воно й справді так, бо коли ти маєш місію виростити нову людину, у тебе, так би мовити, відкриваються очі на багато речей.

Я читала, що батьки виховують дітей, беручи за основу власне виховання. Але чи вдале воно? Чи підходить воно власне його дітям? Новому поколінню? У когось пильнували за кожним кроком та приймали за нього рішення, від когось хотіли дуже багато, та дитина жила в стресі не задовольнити сподівання, а чиїхось батьків взагалі не турбувало, що коїться в житті та на душі їх дитини. Іноді батьки просто не замислюються над тим, що роблять їх методи виховання з дитиною, у останніх, через невдалі саме для цієї дитини методи, можуть з'являтися комплекси. Або навпаки - дитина робить успіхи, відчуває себе впевнено. Буває, коли батьки хочуть для дитини тільки найкращого, виходить зовсім інакше. Наприклад, іноді батьки починають використовувати методи впливу, сильно давити на дитину, бажаючи тільки вмотивувати її. На деяких дітей це діє, вони сприймають це як виклик, а інші сприймають це як не любов батьків, ламаються, замикаються в собі. А іноді батьки використовують демократичні методи - дають повну чи часткову свободу, прислухаються до думки дитини, вона має в сім'ї голос. І тут також дві сторони. Коли на дитину немає тиску, вона відчуває себе впевнено, відчуває свою значимість. Але може бути і таке, що дитина "сідає на голову".

Можна використовувати другий метод, але щоб чадо не забувало, для профілактики іноді й перший. А деяким дітям треба навчитися само дисципліні - тут потрібен перший метод. Також чнадмірна опіка робить нас дуже ніжними, вразливими, і будь-які труднощі та проблеми можуть стати для нас катастрофою. Але й повна не зацікавленість дитиною, її успіхами, почуттями, життям може зробити нас холодними та агресивними. Важливо знайти "золоту середину". Тому кожен батьки мають знайти індивідуальний підхід до своєї дитини, щоб не упустити той момент у розвитку, коли вона лише формується, коли ще можна зронити в її душу зернини добра, тепла та ласки. Виховання - це дуже тонка ювелірна справа. І треба подякувати нашим батькам за те, що вони нас терплять та люблять. Ви - герої!

А чим вам запам'ятався це рік?

У цьому році мені найбільше запам'яталися підготовка (так, саме підготовка) до ЄРК, знайомство з кураторами, презентація першокурсників. Також сюди віднести останній день перед зимовими канікулами. Як не згадати декілька прогулянок пар під гарною погодою та з друзями, і звісно ж виступ на Місс та Містер КЕПІП!

Мені ж найбільше запав у душу перший тиждень навчання. О, цей чудовий початок року, коли нас тільки-но "посвятили" у студенти, та ми всі стали справжніми друзями. І всі проекти, які б не проводились, завжди проходять на вищому рівні, завдяки Студенській Раді, дякуємо вам за це! Я♥ КЕПІП!)

Особисто я переконалася, що КЕПІП - це така одна велика родина. І як у кожній сім'ї, тут є батьки, що піклуються про нас щодня та люблячі нас брати і сестри. Проте, більше всього мені запам'ятався проєкт під назвою ЄРК, що так нагадував сімейний пікнік, та що ще більше здружив нас. Тепер я впевнена, що всі ми не просто класна команда, а й одна велика родина КЕПІПчан. Зі святом родини вас!)

В цьому році мені найбільше запам'яталися дві речі: Candy Step, де учасники продавали власноруч приготовлені солодоші та презентація першокурсників, де кожен зміг проявити усі свої можливості та достойно представити себе та свою групу. З кожним роком я все більше переконуюсь у тому, що КЕПІП це не лише дві голосні та три приголосних, а велика та дружня сім'я.

Стоп, знято!

ATTENTION!

Користуєшся Instagram? Вважаєш, що саме твої фото найкращі і ти гідний перемоги? Поді бері участь у новому фото-конкурсі. Прикріплай до фото тег #insta_kerit і ділися ними з друзями. У кожному випуску буде публікуватися по два найкращих знімки. А наприкінці весни ми оголосимо переможця. Так переможе найсильніший. Удачі!)

@ annfishbone

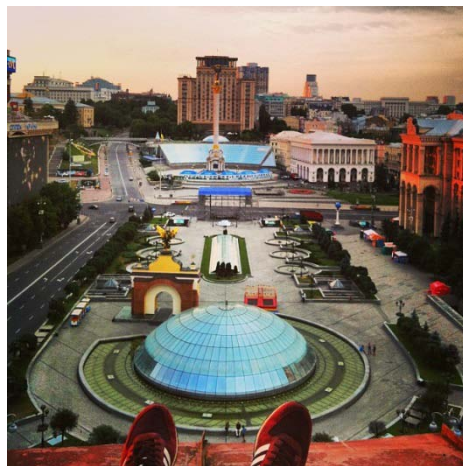
@ _bhdn_

@ ed_petrov

@ scvklloser

@ dimachayun

@ natali_frog

До уваги першокурсників:

Головний редактор:

Чаян Дмитро

Фото-редактор:

Ксенія Прилипко

За підтримки
адміністрації Коледжу